

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind organizarea și funcționarea cabinetelor de medicină sportivă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Prevederile prezentei legi se aplică activităților de medic specialist de medicină sportivă exercitate în România în baza unui contract individual de muncă sau în mod independent.

Art. 2. – Activitatea de medicină sportivă, parte integrantă a asistenței medicale, constă în efectuarea selecției, orientării și reorientării la efort fizic, efectuarea examinărilor medicale la începerea activității sportive, periodic, la încetarea activității din cauze medicale și la reluarea activității sportive, după întreruperea acestora din cauze diverse, eliberarea de avize medicale practicanților de forme de sport, stabilind calificativul apt/inapt de efort fizic, în condițiile unei examinări interdisciplinare complexe, elaborarea programelor de educație în domeniul sănătății sportive, precum și asigurarea managementului de medicină sportivă.

Art. 3. – Medicul specialist de medicină sportivă trebuie să contribuie în măsura posibilităților cabinetului la îmbunătățirea asistenței medicale în domeniul medicinei sportive.

Art. 4. – Activitățile de medicină sportivă se realizează în cabinetele de medicină sportivă din sectorul public și/sau privat constituite ca atare sau în cadrul ambulatoriilor de specialitate, spitalelor, structurilor sportive și în cadrul instituțiilor publice cu atribuții în sport, cu respectarea dispozițiilor legale privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale.

Art. 5. – Ministerul Sănătății Publice asigură controlul și evaluarea activității de medicină sportivă.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea cabinetelor de medicină sportivă

Art. 6. – Serviciile de medicină sportivă pot fi organizate și pot furniza servicii de specialitate, în una dintre următoarele forme:

a) secții și compartimente de medicină sportivă în orașele reședință de județ aflate în subordinea spitalelor publice sau private, la propunerea autorităților de sănătate publică județene sau a municipiului București și/sau a direcțiilor pentru tineret și sport județene sau a municipiului București;

b) cabinete de medicină sportivă, înființate și organizate potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) cabinete de medicină sportivă, înființate în cadrul structurilor sportive, organizațiilor sportive naționale și instituțiilor publice cu atribuții în sport, cu respectarea dispozițiilor legale privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale.

Art. 7. – (1) Pentru furnizarea serviciilor de specialitate, cabinetele de medicină sportivă încheie contracte cu casele de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.

(2) În vederea aducerii la îndeplinire a obligațiilor ce îi revin pentru asigurarea protecției angajaților care practică orice tip de efort fizic, în cadru organizat, angajatorul se obligă să respecte prevederile legale privind securitatea și sănătatea în muncă și poate opta pentru una dintre formele de asigurare a serviciilor de medicină sportivă, după cum urmează:

a) organizarea unui cabinet de medicină sportivă în cadrul structurii sportive organizate ca serviciu autonom, situație în care medicul specialist de medicină sportivă are calitatea de salariat, iar raporturile de muncă se stabilesc pe baza contractului individual de muncă;

b) contractarea și furnizarea serviciilor de medicină sportivă cu un cabinet medical de specialitate sau cu un spital care are organizat un astfel de serviciu, situație în care medicul specialist de medicină sportivă nu mai este salariat al angajatorului, ci un furnizor de servicii medicale de medicină sportivă, iar raporturile dintre acesta și angajator sunt reglementate printr-un contract privind furnizarea acestor servicii.

(3) Structurile sportive cu finanțare de la bugetul statului își pot asigura serviciile de medicină sportivă prin formele prevăzute la alin. (2), iar plata acestora se realizează în limita bugetului alocat.

Art. 8. – (1) Cabinetul de medicină sportivă poate deservi, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 124/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, mai multe structuri sportive, de comun acord cu părțile interesate, prin contract, în limitele legii și fără să afecteze activitatea specifică pentru care a fost înființat. Pentru orice prejudiciere a părților, cabinetul de medicină sportivă răspunde în fața autorităților abilitate să controleze activitatea acestuia.

(2) Pentru a putea furniza serviciile de specialitate, cabinetele de medicină sportivă trebuie să îndeplinească condițiile de acreditare în conformitate cu reglementările legale în vigoare.

Art. 9. – Dotarea cabinetului de medicină sportivă se face în conformitate cu baremul stabilit prin ordin al ministrului sănătății publice.

Art. 10. – (1) Cabinetul de medicină sportivă, indiferent de forma de organizare, efectuează următoarele servicii:

- a) consultație inițială;
- b) consultație de control;
- c) somatometrie;
- d) dinamometrie;
- e) miotonometrie;
- f) compoziție corporală;
- g) proba Ruffier;
- h) EKG de repaus și efort la sportivi;
- i) electromiografie – EMG;
- j) spirometrie;
- k) evaluarea capacității aerobe de efort;
- l) evaluarea capacității anaerobe;
- m) investigație în efort specific;
- n) fișa de nutriție și calcularea rației alimentare în funcție de sportul practicat;
- o) medicația efortului sportiv.

(2) Cabinetul de medicină sportivă desfășoară următoarele activități:

a) eliberează avizul medical, apt/inapt de efort fizic, în urma examinărilor clinice și paraclinice specifice, cu avizul medicului specialist, colaborării cu alte specialități medicale în funcție de particularitățile cazului;

b) monitorizează starea de sănătate a celor ce efectuează o formă de efort fizic, organizat prin examene medicale de selecție, examen medical în procesul de antrenament, examen medical la reluarea activității sportive, controlul medical periodic;

c) comunică rezultatele examinării medicale către toți factorii implicați în procesul sportiv, la nivel local și național;

d) îndrumă activitățile de refacere și recuperare medicală, reorientare sportivă;

e) consiliază tehnicienii în privința planului de antrenament și de menținere a sănătății sportivilor;

f) transmite autorităților de sănătate publică județene sau a municipiului București pe raza căruia funcționează, datele privind starea de sănătate a sportivilor, precum și eventualele accidente înregistrate în teren.

CAPITOLUL III

Controlul profesional al activității cabinetului de medicină sportivă

Art. 11. – Autoritatea de sănătate publică județeană și a municipiului București, pe raza căreia funcționează cabinetele de medicină sportivă și Colegiul Medicilor din România, direct sau prin structurile teritoriale, exercită controlul profesional, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 12. – Medicul specialist de medicină sportivă, fie că este salariat al angajatorului care organizează un astfel de serviciu în cadrul structurii sportive autorizate, fie că prestează serviciile medicale pe baza unui contract privind furnizarea serviciilor de medicină sportivă, are următoarele atribuții generale și specifice:

A. Atribuții generale:

a) ia măsuri pentru prevenirea accidentelor, din cauze medicale, în cursul practicării efortului fizic;

b) asigură controlul medical al celor implicați în procesul efortului fizic, din momentul începerii acestui proces și pe toată durata executării contractului individual sportiv sau nesportiv pentru recuperare și refacere;

c) propune echipa tehnică, respectiv antrenor și angajator, schimbă, modifică tipul de antrenament, de recuperare, de refacere, determinat de starea de sănătate a sportivului;

d) îmbunătățește periodic tipul de activitate fizică, în funcție de starea de sănătate și de parametrii biologici ai medicinei sportive.

B. Atribuții specifice:

a) recomandă investigațiile necesare pentru a stabili diagnosticul medico-sportiv;

b) evaluează diagnosticul bolilor intercurrente, în limita competenței, și a celor legate de activitatea sportivă;

c) apelează la membrii unei echipe interdisciplinare formate din medici specialiști de: medicină internă, pediatrie, ortopedie, traumatologie, neurologie, psihiatrie, laborator clinic, cardiologie, imagistică medicală, precum și psihologi și psihologi sportivi, sistematizând și concluzionând rezultatele necesare pentru avizul

medical apt/inapt. Pentru orele de educație fizică din școli, avizul medical poate fi eliberat de către medicul școlar în colaborare cu medicii de specialitate;

d) efectuează examinări medicale la începutul activității, în timpul antrenamentelor, periodic, la reluarea activității efortului fizic în cadru organizat și la încetarea acestui tip de activitate;

e) asigură controlul medical al sportivilor și al celor care practică o formă de efort fizic în cadru organizat, asistență medico-sportivă în complexurile sportive naționale, în cantonamentele loturilor naționale și olimpice, ale cluburilor sportive și asistență medicală la bazele sportive, în timpul desfășurării antrenamentelor și competițiilor și la locurile amenajate în alte locații decât cele prevăzute;

f) coordonează monitorizarea biologică a pacienților și a efectelor biologice consecutive efortului fizic, după o prealabilă selecție a celor mai adecvate teste;

g) ține evidența și supraveghează bolile legate de activitatea fizică și supraveghează bolile cronice la pacienții care fac efort fizic în cadru organizat;

h) înregistrează și declară bolile, conform metodologiei elaborate de Ministerul Sănătății Publice;

i) stabilește aptitudinea de efort fizic, cu ocazia oricărei examinări medicale;

j) avizează locurile unde se practică efort fizic în cadru organizat;

k) organizează primul-ajutor și tratamentul de urgență standard;

l) recomandă tipul de efort fizic care este util în funcție de capacitatea de efort fizic și aptitudine celor care doresc să practice efort fizic;

m) consiliază asupra programelor de sănătate, dietă, medicație de susținere a efortului fizic și refacere, metodele de refacere eficiente;

n) evaluează aptitudinea pentru efort fizic în concordanță cu starea de sănătate și promovează adaptarea antrenamentului la posibilitatea pacientului;

o) promovează capacitatea de efort fizic, sănătatea, îndemânarea și antrenamentul;

p) consiliază pacienții vârstnici și pe cei cu dizabilități;

q) consiliază în problemele de recuperare și refacere a celor care practică efort fizic în cadru organizat;

r) îndeplinește atribuțiile precizate în dispozițiile legale privind măsurile antidoping;

s) evaluează permanent capacitatea de efort fizic.

CAPITOLUL IV Secretul profesional

Art. 13. – Rezultatele examinărilor medicale efectuate se comunică angajatorilor prin avizul medical, în termenii *apt sau inapt de efort fizic*. Pentru sportivii de performanță din loturile naționale și olimpice, avizul medical se eliberează numai de către Institutul Național de Medicină Sportivă.

Art. 14. – Medicul specialist de medicină sportivă declară periodic accidentele, bolile infecțioase și parazitare cu risc de transmitere în colectivitate, autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București și Ministerului Sănătății Publice.

Art. 15. – Orice document medical în care sunt cuprinse date clinice, rezultate ale unor investigații și/sau concluzii diagnostice se eliberează numai pacientului în cauză.

Art. 16. – Medicul de familie primește date considerate ca fiind necesare în domeniul îngrijirilor primare de sănătate și cu privire la medicația interzisă de legile internaționale antidoping.

CAPITOLUL V Medicul specialist de medicină sportivă

Art. 17. – (1) Sportivul, care practică efort fizic într-un cadru organizat, se află în evidența unui medic de familie și a unui medic specialist de medicină sportivă și beneficiază de asistența medicală conform Contractului-cadru. Medicul de familie și medicul specialist de medicină sportivă colaborează pentru a asigura starea de sănătate a sportivilor aflați în evidență.

(2) Colaborarea dintre medicul de familie și medicul specialist de medicină sportivă presupune:

a) evidența sportivului pe lista medicului de familie și înscrierea datelor personale în carnetul de sănătate;

b) transmiterea, de către medicul de familie, a datelor sportivului, cabinetului de medicină sportivă care supraveghează activitatea sportivului și care, la rândul său, completează carnetul de sănătate cu datele pe care le deține;

c) informarea medicului de familie, de către medicul specialist de medicină sportivă, în legătură cu medicația de susținere a efortului fizic, de refacere fizică, precum și medicația acceptată și interzisă de forurile internaționale sportive, pe bază de scrisoare medicală;

d) comunicarea oricărui tratament administrat sportivului de către medicul de familie și/sau de către alți medici specialiști medicului specialist de medicină sportivă pentru avizare. Această comunicare presupune prezentarea documentelor medicale pe care sportivul le deține: rețete, scrisori medicale sau bilete de externare.

(3) Cabinetul medicului specialist de medicină sportivă și cabinetul medicului de familie comunică, permanent, atât prin intermediul carnetului de sănătate, cât și prin alte mijloace, cum ar fi: înscrisuri, recomandări și altele asemenea, în vederea obținerii de informații complete și corecte asupra stării de sănătate a sportivului.

Art. 18. – (1) Sportivul trebuie să dețină asupra sa carnetul de sănătate care cuprinde următoarele date:

a) antecedentele heredo-colaterale;

b) antecedentele fiziologice și patologice personale;

c) diagnosticul stării de sănătate;

d) avizul epidemiologic;

e) avizul medical, care conține diagnosticul stării de dezvoltare și nutriție și diagnosticul capacității de efort fizic.

(2) Modelul carnetului de sănătate este elaborat de Ministerul Sănătății Publice, în colaborare cu Institutul Național de Medicină Sportivă, ca for metodologic, și cuprinde elemente de protecție împotriva eventualelor tentative de falsificare.

(3) Medicii sunt răspunzători de exactitatea datelor înscrise în carnetul de sănătate.

Art. 19. – (1) În cazul deplasărilor de la locul de reședință, în absența medicului lotului, sportivul este luat în evidență de medicul specialist de medicină sportivă din teritoriu, pe baza datelor înscrise în carnetul de sănătate și este afiliat medicului de familie cu care colaborează medicul specialist de medicină sportivă pe plan local.

(2) Prevederile art. 17 alin. (2) se aplică în mod corespunzător și colaborării dintre medicii prevăzuți la alin.(1).

Art. 20. – În cadrul Institutului Național de Medicină Sportivă se creează o bază de date, cu toate informațiile medicale ale sportivilor legitimați, bază care poate fi accesată de toți medicii acreditați de această instituție.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

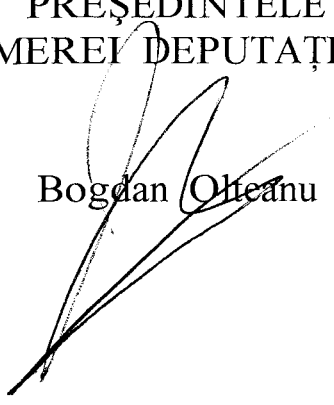
Art. 21. – Medicul specialist de medicină sportivă trebuie să dețină o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Art. 22. – Statutul profesional specific al medicului specialist de medicină sportivă se stabilește prin ordin al ministrului sănătății publice. Pentru obținerea specialității în medicină sportivă se organizează concurs de rezidențiat, în condițiile legii.

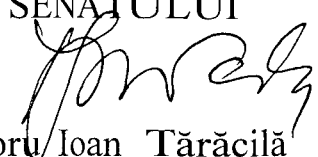
Art. 23. – Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă

București,
Nr.